

пощадно турцитѣ потисници. Единъ день пратилъ писмо на началника и го заплашилъ, че ако не пусне жена му и децата му, ще почне не само да убива турцитѣ, но да гори и селата имъ. Турцитѣ се уплашили и пуснали баба Илювица.

Следъ шестгодишно скитане изъ планината, дружината на Иля-войвода се скарала и се раздѣлила. Най-напредъ се отдѣлилъ знаиеносецътъ му Стоименъ, който станалъ самъ войвода. Дълго време Илю молилъ Стоимена да го не напуща, но всичко останало напраздно. Следъ време четата на Стоимена, била избита.

Минали още 6 години отъ раздѣлата. Презъ това време Илю билъ принуденъ да се предаде на два пѣти на турцитѣ и пакъ да избѣга въ планината. Тови предаване е било много чудно! Не че турцитѣ прощавали пакоститѣ на Иля, та го оставяли да ходи свободенъ, а отъ страхъ. Тѣ пращали при Иля калугери да го молятъ да напустне планината и да се върне въ село, като му обѣщавали, че ще го оставятъ свободенъ. Разбира се, че тайно сж гледали да го убиятъ. Но щомъ Илю осѣщаль, че турцитѣ го дебнатъ, наново избѣгваль въ планината.

Много пѣти турцитѣ сж изпращали въ неговото родно село чиновници съ намѣрение да могатъ нѣкакъ да хванатъ Илю-войвода. Илю безъ страхъ е дохождалъ въ селото си съ 5—6 момчета, срѣщаль се съ чиновницитѣ и имъ казваль, че ако турцитѣ не престанатъ да правятъ пакостъ на българитѣ, то турскитѣ села ще бждатъ изгорени въ една нощъ, а самитѣ турци — избити. Когато турското население слушало Илювитѣ думи, молѣло се на чиновницитѣ да не закачатъ нито Иля, нито четата му.

Илю се е сражаваль съ народнитѣ ни врагове повече отъ 100 пѣти. Народътъ го е възпѣль като единъ отъ най-славнитѣ български герои.